

МЕЛÉХЪ СЪ ЖЕНОЮ СВОЕЮ НОЕММІНОЮ И СЪ
 ДВА СЫНА СВОА ПРИСÉЛИХАСА ОТЪ ВИДЛЕÉМА ВЪ
 СЕЛО МОАВСКО. МНОГО ВРÉМЯ ОНИ ТАМО СЯ ЖИ-
 ВѢЛИ. ВЛІМЕЛÉХЪ УМРÈ; А ОБАДВА СЫНА ÈГÒ,
 СЪ ДВѢМИ МОАВІТКІНАМИ ОЖЕНЕНИ, УМРÉХА ТА-
 КОЖДЕ ДЕСАТЬ ГОДИНЫ ПОСЛѢ. НОЕММІНА, МАТИ
 НИХНА, ОСТАНА НЫНѢ СИРОТА САМА — БЕЗЪ МЪЖА
 И БЕЗЪ СЫНОВЪ. ЧУВШИ, КАКЪ БОГЪ НА НАРОДЪ
 ІСРАИЛТАНСКІЙ СЯ СМІЛІЛЪ, И ХЛѢБОМЪ ГО
 БЛАГОСЛОВІЛЪ, ПРІУГОТОВІСЯ, ДА СЯ ВРАТИ ВЪ
 ОТЕЧЕСТВО СВОЕ ХАНААНЫ. СЪРФА И РЪДЪ, ДВѢ
 ÈА СНОХИ ИСПРОВОДИЛИ СЯ Ю. КОГДА СЯ ОТДА-
 ЛЕЧИХА МАЛО ОТЪ СЕЛА, РЕЧÈ ИМЪ НОЕММІНА: ВРА-
 ТИТЕСЯ НЫНѢ ВЪ ДОМЪ, НЕКА ВИ ПЛАТИ БОГЪ ЗА
 ПОКАЗАННЮ ОТЪ ВАСЪ ЛЮБОВЬ МЕНИ И ПОКОЙ-
 НЫМЪ СЫНОВОМЪ. БЛАГОПОЛУЧНЫ, ДА ДАДЕ БОГЪ,
 ДА БЫДЕТЕ ВЪ ОБАТІАХЪ ДРУГИХЪ МЪЖЕЙ ВАШИХЪ!
 ТОВА РЕЧÈ, И ГИ ПОЛЮБИ СЕРДЕЧНО. ОБАЧЕ ОНЫ
 СЪ ГОРКИМЪ ХЪЛЦАНІЕМЪ И ПЛАЧЕМЪ ÈИ ОТГОВО-
 РИХА: МЫ ЩЕ ИДЕМЕ СЪ ТОВОЮ КЪ ТВОЕМУ НАРОДУ.
 СВЕКЪРВА ИМЪ РЕЧÈ: ВРАТИТЕСЯ, ДЩЕРИ МОА ЛЮ-
 БЕЗНЫ! НО И КАКВО ЩЕ ПРАВИТЕ СО МНОЮ? ЯЗЪ
 ОТЪ СЕГА НА ТАМО НИЩО НЕ МОЖЕМЪ ДА ВИ ПО-
 МОГНЕМЪ; НО СЪ ВАШИМЪ СТРАДАНІЕМЪ УМНОЖА-
 ВАЛИ БЫ ТАКО МОЕ НЕСНОСНО ВРÉМЯ. ГОСПОДЬ МА
 È И ТАКО СЪ ГОРКИМЪ ЖИВОТОМЪ ОБРЕМЕНИЛЪ.
 СЪ БОГАТСТВОМЪ БЛАГОСЛОВЕНА ДОШЛА САМА КЪ